

ΟΡΦΙΚΗ ΑΣΤΡΟΣΟΦΙΑ

ΠΛΟΥΤΩΝ (ΔΩΡΑ)¹ ♀ ⚹

Βασικά στοιχεία :

- Διάρκεια διαδρομής της τροχιάς του : 90.123 ημέρες (247 χρόνια περίπου).
 - Ταχύτητα περιστροφής στον ισημερινό του : άγνωστη.
 - Περίοδος περιστροφής : υπολογίζεται από την Επιστήμη σε 6 ώρες και 39'.
 - Ταχύτητα περιφοράς στην τροχιά του : 4 χλμ. ανά δευτερόλεπτο.
 - Εκκεντρότης : 0,2485.
 - Κλίση της τροχιάς του επί της εκλειπτικής : 0° 46' 3".
 - Μεγίστη απόσταση από τον Ήλιο : 49.2 au (σε ακίνες τροχιάς της Γης).
Η Επιστήμη αναφέρεται σε μέση απόσταση από τον Ήλιο 39,5 au.
 - Ελάχιστη απόσταση από τον Ήλιο : 29,66 au.
 - Διάμετρος του Πλούτωνα : άγνωστη. } (Κατά την επιστήμη : 5800 χλμ, δηλαδή 0,5 της Γης).
 - Όγκος τού Πλούτωνα : άγνωστος. } (κατά την επιστήμη: 0,16).
 - Μάζα του Πλούτωνα : 38,06 (;) } (η αντίστοιχη της Γης θεωρείται ως 1 και κατά την επιστήμη πρέπει να είναι το 0,1 της Γης).
 - Περιήλιο : 106° 50'.
 - Αφήλιο : 286° 50'.
 - Αφηλιακή κατάσταση : 196° 50'.
 - Περιηλιακή κατάσταση : 16° 50'.
- (εποχή 1900)
τα στοιχεία αυτά έχουν διορθωθεί με τα
σημερινά επιστημονικά αστρονομικά δεδομένα
Περιήλιο : 44° 07 ' - Αφήλιο : 224° 07 '.
- Θερμοκρασία της επιφάνειας : υπολογίζεται από την Επιστήμη στους -210° C
Φαίνεται ότι στερεείται ατμόσφαιρας.
Η Επιστήμη έχει ανακαλύψει και ένα δορυφόρο.

¹ Ανακαλύφθηκε από την Επιστήμη το 1930, γι' αυτό ο Διδάσκαλος Δημήτριος Σεμελάς (απεβίωσε το 1924), όταν την περιέγραψε δέκα χρόνια πριν από την ανακάλυψή της, τής έδωσε το όνομα ΔΩΡΑ.

Ο διάσημος Έλληνας αστρονόμος [Κωνσταντίνος Χασιάπης](#) ► γράφει στην εφημερίδα " Ελευθερία " στις 5 Δεκεμβρίου 1965 τα εξής για τον Δημήτριο Σεμελά :

« " Ο Γάλλος σκηνοθέτης κ. Μαρσέλ Καμύ έδωσε την 25ην Νοεμβρίου μίαν " Πρες Κόνφερανς " προς τους αντιπροσώπους τού Ελληνικού Τύπου, εις την οποίαν εντυπωσίασε τους ακροατάς του, λέγοντας ότι αι ιδέαι του, το έργον του αλλά και αυτή ακόμη η προσωπικότης του συνδέονται απολύτως με την Ελλάδα, διότι από την Ελλάδα, είπε, κατάγεται ο Διδάσκαλός του εις τον οποίον χρεωστεί τα πάντα. Κατονόμασε δε τον Διδάσκαλόν του, αλλ' οι δημοσιογράφοι έμειναν έκπληκτοι, διότι το όνομα που ήκουον τους ήτο άγνωστον. Δεν είχαν και άδικον.

Μήπως άλλωστε είναι γνωστόν εις τους εν γένει κύκλους της Ελληνικής Διανοήσεως ; [Δημήτριος Πλάτωνος Σεμελάς](#) ► . Το έχει κανείς ακούσει ;

Την ίδιαν ακριβώς έκπληξιν εδοκίμασα κι εγώ όταν, προ 15ετίας περίπου, ήκουσα δια πρώτην φοράν αυτό το όνομα υπό τας εξής συνθήκας.

Ένας άλλος μαθητής του Σεμελά με είχε επισκεφθεί και, συζητήσεως γενομένης περί του ηλιακού μας συστήματος, με εβεβαίωσεν ότι ο πλανήτης Πλούτων είχε ... ανακαλυφθεί από τον Σεμελά, πολύ πριν τον ανακαλύψει δια του τηλεσκοπίου ο Clyde Tombaugh το 1930, στο αστεροσκοπείο του Φλάγκσταφ. Η έκπληξις μου έγινε μεγαλύτερα όταν ο συνομιλητής μου με εβεβαίωσε ότι ο Σεμελάς δεν ζει πλέον και ότι είχε αποθάνει το 1924 και συγκεκριμένως εις τας 6 Αυγούστου τού έτους αυτού.

Αντέστην τότε κατηγορηματικώς και απήνητσα : " Αυτό είναι αδύνατον, δεν υπάρχει πουθενά γραμμένο ότι κάποιος Έλλην, ονόματι Σεμελάς, ανεκάλυψε τον Πλούτωνα προ του 1930. " Αλλ' ο συζητητής μου χαμογέλασε και μου είπε :

"Σεις νομίζετε ότι δεν είναι γραμμένο, εγώ θα σας φέρω ένα κείμενο και εκεί θα το δήτε, θα ιδήτε ακόμη και όλα τα στοιχεία του Πλούτωνος. Μόνον ότι ο Σεμελάς είχε ονομάσει τον πλανήτην αυτόν, όχι Πλούτωνα, αλλά Δώραν."

Συνεπής εις την υπόσχεσίν του ο συνομιλητής, μου έφερε χωρίς καθυστέρησιν, την επομένην, ένα λιθόγραφον κείμενον και μου είπεν : " Αυτό είναι ένα από τα κείμενα του Διδασκάλου, εις αυτό είναι γραμμένα τα περί Πλούτωνος-Δώρας."

Το κείμενον έφερε τον τίτλον " Αστροσοφία ", και οφείλω να ομολογήσω ότι ευθύς αμέσως, προδιετέθην κάπως δυσμενώς: Δεν είναι, εσκέφθην, επιστημονικόν βιβλίον. Αλλ' όταν άρχισα να το διαβάζω, εις το περί του τελευταίου πλανήτη μάθημα, έμεινα πολύ εντυπωσιασμένος. Έγραφε :

" Δώρα είναι το όνομα το οποίον αποφασίσαμε να δώσωμεν εις τον τελευταίον πλανήτην, τον οποίον οι αστρονόμοι μας αγνοούν εισέτι. Δεν ηδυνήθησαν να τον

επισημάνουν εις το αχανές διάστημα ανά μέσον των αστερισμών. Και όμως η Δώρα υπάρχει. Και όμως η Δώρα, την οποία συμβολίζουμε με σταυρό και τρίγωνο, υπάρχει. Όπως η Γη, στρέφεται και αυτή γύρω από τον Ήλιο. Η πορεία της είναι πολύ μεγάλη και επομένως η υπομονή της μεγαλύτερη. Η θέα της δεν ελκύει την προσοχή μας, γιατί είναι ένα αστέρι 4^{ου} ή 5^{ου} μεγέθους² κυανού χρώματος και ωχρό, ωχρότατο. Από αιώνες περνά απαρατήρητη και η οξυδέρκεια των ανθρώπων διαρκώς αποτυχαίνει μπροστά σ' αυτή την αφάνεια, που θα έλεγε κανείς ότι είναι θεληματική και γεμάτη από ταπεινότητα.

Εντούτοις η Δώρα προχωρεί στην τροχιά της και κάθε βήμα της σημαίνει για μας χρόνο, που προστίθεται σε κείνον ο οποίος έχει κιόλας περάσει. Την μέρα που οι επιστήμονες αστρονόμοι θα ανακαλύψουν την Δώρα, καμιά αλλαγή δεν θα γίνει ούτε στις συνήθειες αυτού του πλανήτη, ούτε στις συνήθειες των ανθρώπων.”

Έως εδώ τα πράγματα δεν μου έκαμον καμμίαν εντύπωσιν. Διότι εσκέφθην, είναι μία φιλολογία. Άλλωστε, από των αρχών του αιώνας μας πολύς λόγος είχε γίνει δια τον άγνωστον πέραν του Ποσειδώνος πλανήτην, επομένως δε ο Σεμελάς το μόνον που προσέθετε ήτο το όνομα του πλανήτη αυτού. Έσπευσε, είπον, ωσάν να μην υπήρχε ανάδοχος και ονόματα να τον βαπτίση με το όνομα, πιθανώς της συζύγου του.

Αλλά τα πράγματα ήρχισαν να γίνωνται ενδιαφέροντα εν συνεχεία. Διότι, έγραφε : "Όταν ανακαλυφθή η Δώρα, θα προστεθή μια απλώς γνώσις, κάτι, εις τας καθιερωμένας γνώσεις του ανθρώπου.

Ένας πλανήτης του οποίου οι μεμνημένοι του Ορφέως και του Πυθαγόρα εγνώριζαν ήδη και τον αποκάλουν Ωμέγα (Ω) ή τον οποίον ημείς ονομάζομεν Δώραν."

Συνεπώς, εσκέφθην πάλιν, ο Σεμελάς δεν λέγει ότι τον Πλούτωνα ανεκάλυψεν εκείνος. Λέγει όμως ότι ο Ορφεύς και οι οπαδοί του εγνώριζον τον Πλούτωνα.

Αυτό, ομολογώ, με ανεστάτωσε τότε και με ενέβαλε εις πολλές σκέψεις, αι οποίαι και με οδήγησαν εις το να ασχοληθώ πολύ με τα [Ορφικά κείμενα](#) ►, να κάμω δε μίαν ανακοίνωση πέρυσι, εις το Μαθηματικό Συνέδριο, στην Θεσσαλονίκη, αναφορικός προς τας Αστρονομικές γνώσεις του Ορφέως και των μαθητών του, της απωτάτης Ελληνικής αρχαιότητος. Δεν ευρήκα πουθενά κάτι που να αποδεικνύει ότι οι Ορφισταί εγνώριζον τον Πλούτωνα, όπως λέγει ο Σεμελάς και δεν γνωρίζω πόθεν εκείνος το ήντησε. Γνωρίζω όμως και το βεβαιώνω ότι οι Ορφικοί έφθασαν να ανακαλύψουν τον ηλιοκεντρισμόν και τον νόμον της έλξεως, 3.500 έτη πριν από τον Νεύτωνα.

² σήμερα ταξινομείται ως αστέρας 15ου μεγέθους.

Εγνώριζον την φυσική κατάστασιν τῆς Σελήνης, την φύσιν των αστέρων, την φύσιν των διαπτόντων, την κλίσιν του άξονος της Γης, την σφαιρικότητα, την περιστροφήν της και τόσα και τόσα ακόμη, τα οποία δεν πρόκειται να αναπτύξω εδώ, διότι θα κινδυνεύσω να ευρεθώ εκτός θέματος.

Ας επανέλθω λοιπόν εις τον Πλούτωνα και τον Σεμελάν.

Ο Σεμελάς, εν συνεχεία, έδιδε τα στοιχεία του αγνώστου τότε πλανήτου Πλούτωνος. Την θέσιν του περιηλίου του, την απόστασιν του από τον Ήλιον και την διάρκειαν της περιφοράς του Πλούτωνος περί τον Ήλιον. Ήτο δε κάτι το καταπληκτικόν, το απίστευτον ομολογουμένως. Προσδιόριζε την διάρκειαν αυτήν ως ίσην προς 90.123 ημέρας ήτι ίσην προς 247 έτη, έναντι των 90.737 ημερών (249) έτη, τα οποία ανταποκρίνονται εις την πραγματικήν διάρκειαν της περιφοράς του Πλούτωνος.

Άλλο καταπληκτικό ήτο, ότι καθώριζε την ταχύτητα κινήσεως του Πλούτωνος- Δώρας, ως ίσην προς 4 χλμ. κατά δευτερόλεπτον έναντι των 4,73 άτινα αντιστοιχούσιν εις την πραγματικήν. Δεν θα εκταθώ εις τα άλλα στοιχεία τῆς τροχιάς του Πλούτωνος κατά Σεμελάν ένα των οποίων και δη η απόστασις από τον Ήλιον, παρέχονται με πολλήν προσέγγισιν προς τα πραγματικά.

Αλλ' η έκπληξις εκείνη συνοδεύθη από μίαν άλλην, όχι και τόσον υπέρ του Σεμελά. Έλεγεν ότι υπάρχει και δεύτερος δορυφόρος πολύ μικρός, διαφεύγων την παρατήρησιν όστις κινείται πέριξ της Γῆς.

Αλλά, προ 15ετίας δεν είχε τεθεί θέμα περί υπάρξεως δευτέρας Σελήνης της Γης και η δυσφορία μου δια τα λεγόμενά του ήτο δικαιολογημένη. Μόνον σήμερα, ότε το θέμα αυτό απασχολή σοβαρώς τους αστρονόμους, είναι δυνατόν να σταματήσει κανείς, εις τας " προφητικάς " του, ας τας ονομάσω ούτω, μελέτας.

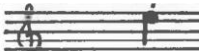
Ο Σεμελάς, όπως αποδεικνύεται και από τα αποσπάσματα, τα οποία παρέθεσα ανωτέρω, εκ τινος των έργων του, δεν παρουσιάζεται τόσο πολύ ενδιαφερόμενος δια την " προτεραιότητα " των σκέψεών του, διά να είπω των ανακαλύψεων. Απλώς αναφέρεται επί των ζητημάτων εκτενώς μεν, αλλ' ως εάν επρόκειτο περί απόψεών του, δια τας οποίας δεν πολυενδιαφέρεται πως θα τις εκλάβουν οι αστρονόμοι.

Πολύ περισσότερο εμφανίζεται ως " αστρόσοφος " και ελάχιστον ως διατυπών επαναστατικάς δια την εποχήν του, αστρονομικάς θεωρίας. Πως κατέληξεν εις τα συμπεράσματά του δεν μας το λέγει, ούτε μαθηματικάς εξισώσεις παρουσιάζει, ούτε σειράν σκεπτικών και συλλογισμών, απλώς παραθέτει τα εξαγόμενά του και αυτό όχι για να απευθυνθή προς τους επιστήμονες της ημέρας, αλλά προς τους ... μαθητάς του όπως ο Καμύ. »

Ο Πλούτων είναι ο τρίτος πλανήτης της τρίτης ή υπερτροχιακής, όπως ονομάζεται, τριστοιχίας. Αντιπροσωπεύει το πνεύμα τής τριστοιχίας αυτής και αποτελεί τον δυναμοπνευματικό ή πνευματο-πνευματικό παράγοντα τού ηλιακού μας συστήματος. Αντιστοιχεί προς την κεφαλή και τον εγκέφαλο τού ανθρώπου. Επιδρά στο κεφάλι μεν επί τού Ορφικού ωαρίου (επίφυση), στην κοιλιά δε επί τού ήπατος.

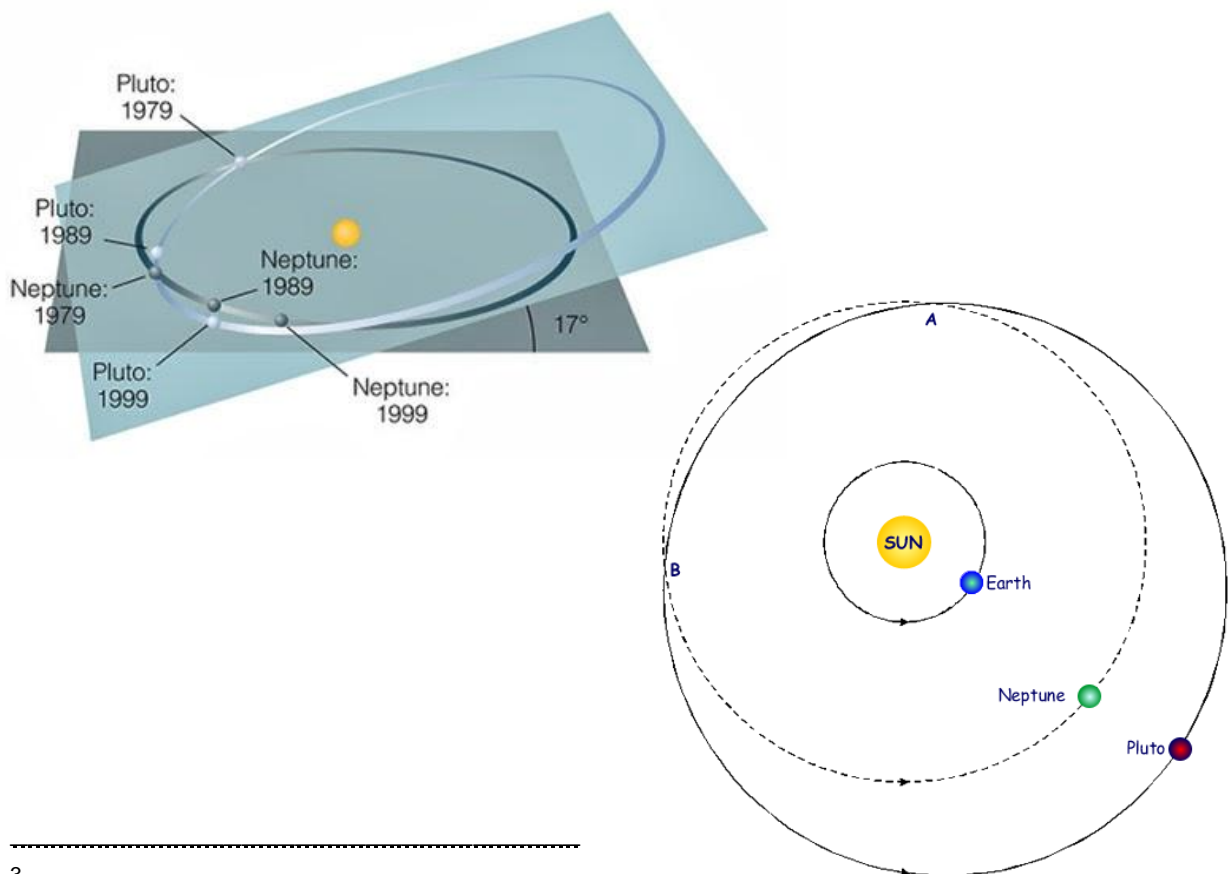
Σύμβολό του είναι το ορθό τρίγωνο με ένα σταυρό στην κορυφή : \triangle ή και το ♀ .

Αυτό σημαίνει σώμα ρευστό, στεγνό, με θερμότητα εσωτερική. Τα φυτά της Γης που φέρουν την υπογραφή τού Πλούτωνα έχουν, όπως και τα φυτά που έχουν επηρεασθεί από τους άλλους πλανήτες της ίδιας τριστοιχίας, φύλλα στρογγυλά.

Το μέταλλο που αντιστοιχεί στον Πλούτωνα είναι το Δώριο³. Ήχος τού πλανήτη αυτού το **Μι** ή **Γα** της βυζαντινής μουσική : και χρώμα του το **ιώδες** (βιολέ).

Όπως περιγράψαμε και για τον Κρόνο, τα δύο κυριότερα σημεία της τροχιάς του απέχουν ελάχιστα (5°) από τα αντίστοιχα σημεία τής Γης.

Βέβαια αυτό ισχύει στην προβολή τους (σε κάτοψη) στην Ζώνη τής Ευρυδίκης (Εκλειπτική) ενώ διαφορετική είναι η απόστασή τους στο χώρο λόγω τής κλίσεως 17° τής τροχιάς τού Πλούτωνα (βλέπε τα σχήματα κατωτέρω).

³ Πρόκειται για το χημικό στοιχείο Πλουτώνιο.

Οι δονήσεις τού Πλούτωνα είναι τριγωνικού σχήματος, παρόμοιες δηλαδή με εκείνες της Γης και του Κρόνου, αλλά είναι βραδύτερες. Και, όπως συμβαίνει και με τις δονήσεις των δύο άλλων πλανητών της τρίτης τριστοιχίας, οι δονήσεις τού Πλούτωνα είναι πολύ περισσότερο διαπεραστικές (penetrantes) από εκείνες της Γης και του Κρόνου. Σχηματικά έχουμε• Γη : , Κρόνος : και Πλούτων : .

Στο **Αφήλιό** του ο Πλούτων έχει δονήσεις πολύ ισχυρές και καθαρές, οι οποίες δεν υπόκεινται στον κίνδυνο μιας διατάραξης.

Μια τέτοια διατάραξη θα μπορούσε να προέλθει από κάπου εκτός του ηλιακού συστήματος, όπου δονούνται αστρικώς οι « απλανείς », όπως ονομάζονται, αστέρες• αυτοί είναι οι φύλακες τών συνόρων τού ηλιακού μας συστήματος, το γείσωμα (marquise) της αστρικής μας ομάδας.

Οι δονήσεις τού Πλούτωνα στο Αφήλιο του «Α» είναι πολύ καλές για την Γη, η οποία τις αφομοιώνει τελείως, αβίαστα και χωρίς καμιά ανωμαλία.

Στο **Περιήλιο** οι δονήσεις τού Πλούτωνα ελάχιστα αλλοιώνονται και δεν παρουσιάζουν καμιά αταξία, αφού δεν υπόκειται ο Πλούτων στα κύματα τών επηρειών τών πλανητών, που βρίσκονται έξω από την τροχιά του.

Στην **Αφηλιακή του κατάσταση** και στην **Περιηλιακή του κατάσταση** ο Πλούτων δεν υφίσταται καμιά αλλοίωση στις δονήσεις του, παρά μόνο αν συναντήσει άλλες, ισχυρότερες από τις δικές τους.

Τότε συνδυάζει (combine) τις δικές τους δονήσεις με εκείνες που προέρχονται από πλανήτες, οι οποίοι βρίσκονται σε ισχυρότερη θέση από την δική του.

ΑΣΤΡΟΣΟΦΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΩΝΑ

Όταν η Πλούτων βρίσκεται στο Αφήλιό «Α» του και επηρεάζει ένα ανθρώπινο όν, προσδίδει στο σώμα του μια δομή αρκετά δυνατή (εξαιτίας τού ενάντιου τής ίδιας του υλικής του φύσεως). Το χρώμα του σώματος δεν υπάγεται στην επήρειά του.

Όταν δρα στην ψυχή του ανθρώπου, περιστέλλει, περιορίζει κατά πολύ, χαλιναγωγεί τις έντονες κινήσεις της•

προσδίδει επίσης στον άνθρωπο λίγη αδιαφορία, όχι όμως και εγωισμό.

Όταν δρα στο πνεύμα, δημιουργεί ένα είδος αρμονίας των τριών του καταστάσεων, αρκετά έκδηλης. Ο άνθρωπος εκδηλώνει εξαιρετική φαντασία, ρέπει πολύ προς τις αφηρημένες έννοιες, είναι πολύ αντικειμενικός, πάντοτε έξω από την δική του δραστηριότητα (αμερόληπτος παρατηρητής) και με βάθος συλλογιστικής λειτουργίας.

Όταν βρίσκεται ο Πλούτων στο «Π», δρα στο ανθρώπινο σώμα με αντίθετο τρόπο από ό,τι περιγράψαμε για το «Α» του. Προσδίδει στον άνθρωπο υψηλό ανάστημα.

Η επήρειά του όμως δεν είναι ολοκληρωμένη, γι' αυτό ο άνθρωπος είναι μεν υψηλού αναστήματος, αλλά είναι αδύνατος στους μυς και στα σωματικά όργανα.

Όταν δρα στην ψυχή του, κάνει την αδιαφορία πολύ προχωρημένη, έντονη και προδιαθέτει το άτομο προς το αίσθημα της απομόνωσης.

Η μοναστική ζωή ανάγεται στην επήρεια τού Πλούτωνα.

Καθώς ο Πλούτων δρα στο πνεύμα του ανθρώπου, ενώ βρίσκεται στο «Π» του, κάνει το άτομο πολύ σκεπτικό για τις πραγματικότητες και το κατευθύνει προς τις υψηλές αφηρημένες έννοιες, τις οποίες αγαπάει και παραδέχεται χωρίς συζήτηση.

Στην «α» του κατάσταση ο Πλούτων συνεταιρίζεται πολύ καλά με τον Δία, αν και αυτός δεν εκπέμπει την ίδια κατηγορία δονήσεων.

Στην περίπτωση αυτή δημιουργεί άτομα, που εμφορούνται από τις πιο αξιόπαινες επιθυμίες, οι οποίες και τους κατευθύνουν.

Πρόκειται για τον αλτροουιστή και για εκείνον που έχει φιλοδοξίες αγαθές και που επιθυμεί να καθοδηγήσει τους ανθρώπους προς το καλό, το οποίο ο ίδιος αντιλαμβάνεται διορατικά.

Η δραστηριότητα τού Πλούτωνα στην «π» του έχει πολύ μικρό ενδιαφέρον.

Αν συνδυασθεί με τον Δία, προσδίδει πείσμα και πολύ φανερή έλλειψη επιείκειας.

Αν πάλι συνδυασθεί με τον Άρη, τότε το άτομο παρουσιάζει μεταπτώσεις του χαρακτήρα.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΩΝΑ

Η περισκοπική δύναμη Γης και Πλούτωνα βρίσκεται στις 224,7°. Αν λάβουμε υπόψη ότι ο Πλούτων βρίσκεται στο Περιήλιό του και η Γη βρίσκεται στο τέλος τής Αφηλιακής της κατάστασης (236°), όπου η Γη αναγεννάται και αντιδρά αποτελεσματικά εναντίον των δονήσεων και των επηρειών των πλανητών που δεν είναι κύριοι του «Α» τους, οφείλουμε να δεχτούμε ότι η Γη υπερέχει.

Έτσι, στην περισκοπική τους σχέση, ο Πλούτων δρα επάνω στην Γη με εύνοια.

Το άτομο που επηρεάζεται εκφράζει τάσεις για μια πνευματική ζωή, αλλά η επιρροή της Γης, η οποία είναι εξ ίσου ισχυρή, το επαναφέρει στην πραγματικότητα.

Η περισκοπική ισχύς μεταξύ Πλούτωνα και Ποσειδώνα βρίσκεται στις 280° 7'.

Στην περισκοπική αυτή δύναμη συνδιάζονται οι δονήσεις τού Πλούτωνα και τού Ποσειδώνα («π»).

Αν η περισκοπική αυτή ισχύς βρίσκεται στην πρώτη Ζώνη τής Επτακτίνας, προσδίδει στο άτομο ένα χαρακτήρα φιλύποπτο και προδιαθέτει το όν στην υποχονδρία. Στην κοινωνική ομάδα εμφανίζονται φιλόσοφοι, που δημιουργούν σχολή με αντιλήψεις πολύ σκεπτικιστικές.

[Τρόπος ευρέσεως τής θέσεως τών Περισκοπιών Δυνάμεων του Πλούτωνα ►](#)

Να, λοιπόν, σε γενικές γραμμές ποιά είναι η επίδραση τού Πλούτωνα επάνω στα γενικά μας πεπρωμένα. Στην μελλοντική σας πρακτική θα επιβεβαιώσετε τα χαρακτηριστικά τής επήρειάς τού Πλούτωνα.

